

Ey Yâr

– Kankurt · 16 Aralık 2019

Gözlerim yollarda kaldı nerdesin ey yar!
Bilmem ki var mısın,
Beklediğimden haberdar mısın?
Bir şiir tutturdum sahil kasabasının,
Hem de deniz kıyısında
Şalımı uçuran rüzgar,
Yanaklarımı okşadığında.
Bir sen dilendim,
Üşüyen ellerimin acısından.

Çayımın yanındaki iki küp şeker,
Düşüncelere boğdu acep neden?
Yarensiz varılmıyor mu?
Hayatın tadı alınmıyor mu?

Sorularımı yükledim mi yüreğime yar!
Sanıyorum sana yer kalmayacak,
Belki de seni bulana dek,
Gözlerim yoldan ayrılmayacak.

Ümidim harita, sevgim durak
Aradıkça, beklediğim duraklarda
Sevgim çoğalıp artacak.
Bir midyenin kabuğu gibi
Alımlı ama kırılğanım
Oysa içimde sakladığım
Güzelliğe bir kapıyım.

Bilmiyorum ki var mısın,
Bilmem hangi duraktasın,
Aklıma sorar isen epey de iraktasın.
Gözlerim yollarda kaldı nerdesin ey yar!
Ve buldum seni,
Göz bebeklerime dolanlar
Kulağıma çalınan fısıltılar ile

Bastırıyor içimde bir yer, etme eyleme
Bir de bir sızıntı çatlaklardan iliklerime
Bulmayı koy kenara
Aramakmış senin ne haddine!

Alamıyorum beni bendimden,
Sığmak istiyorum bendime.
Biraz kıpırdasam bir yer var mı ki,
Geçemiyorum ne yardan ne de serden işte.

Öyleyse dönsün gönlüm Hakka!
Başka yarı istemez ki
Gönlünü ona veren bahtiyar
Bahtı da ondadır, tahtı da!
Aç kapını ben geldim, Ey Sevgili
Şüphesiz sendedir,
Bu kimsenin Kimsesi!

Büşra KANKURT